

РЕШЕНИЕ

№ 4800

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12113** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/.

Образувано е по жалба на В. О. П. срещу ЗППАМ № 1/05.11.2018 г., издадена от Началника на 05 РУ-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години на основание чл. 41, т. 1, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ.

В жалбата е посочено, че издадената ЗППАМ е нищожна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Ц., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Началникът на 05 РУ-СДВР – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. П., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.11.2018 г., около 15.15 часа в [населено място], стадион „В. арена Г. А.“,

на изградено КПП за проверка на зрителите пред сектор „Б“, вход № 7, В. П. е извършил противообществена проява /спортно хулиганство/, изразяваща се в отправяне на обидни думи към служители на МВР, ангажирани с охраната на футболната среща между отборите на ПФК „Л.“ и ПФК „Б.“ – П. с начален час 15.00: „У. умри“, „У. да умира“ към К. Н. и Д. Д.. Същият не се подчинява на даденото му устно разпореждане от полицейските служители Н. и Д. да преустанови да обижда, като продължава да използва посочените обиди.

Издадена е Заповед за задържане на В. П. от 04.11.2018 г., в която е посочен час на задържане 14.50 часа.

Издаден е АУАН № 3638/05.11.2018 г., в който е отразено, че В. П. е нарушил чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ.

Издадена е ЗППАМ № 1/05.11.2018 г. от Началника на 05 РУ-СДВР, с която на лицето наложена ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години на основание чл. 41, т. 1, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел М. Б., чийто показания ще бъдат обсъдени подробно.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния тридневен срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 30, ал. 1 от ЗООРПСМ – Началник на 05 РУ-СДВР. Необосновано е възражението за нищожност, направено в жалбата.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения. ЗППАМ е съставена въз основа на издадения АУАН, с който е установено извършено нарушение. Спазен е срокът по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ.

В АУАН е посочено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ. АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Тежестта на доказване на факти, различни от отразените в АУАН, е за жалбоподателя.

Съдът приема за недоказано твърдението на жалбоподателя, че не е употребявал обидни думи, поради което не е извършил посоченото нарушение и наложената му ПАМ е незаконосъобразна на това основание. Показанията на свидетеля Б., според които жалбоподателят не е използвал обидни думи, не следва да бъдат кредитирани, тъй като фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което е наложена процесната ПАМ, е изложена в АУАН, който е представен и приет като доказателство по делото. Същият е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, поради което съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия.

При издаден АУАН, по силата на разпоредбата на чл. 30, ал.1, т. 1 от ЗООРПСМ, компетентният орган е задължен да издадена ЗППАМ, като действа в условията на обвързана компетентност, а не при оперативна самостоятелност и няма право на самостоятелна преценка.

От друга страна, съдът констатира, че е налице разминаване в посочения час на

извършване на нарушението в АУАН и посочения час на задържане в издадената заповед за задържане на жалбоподателя. В АУАН е отразен час на извършване на нарушението 15.15 часа, а в заповедта за задържане е отразен час на задържане 14.50 часа. Това разминаване разколебава доказателствената сила на АУАН, тъй като не дава възможност да се направи безспорна преценка на относимата фактическа обстановка. То не дава възможност на съда да упражни в пълнота контрол за законосъобразност на издадената ЗППАМ. Основателно е направеното в жалбата възражение в тази насока.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая е определен максимално допустимия срок на ПАМ – две години. Същият е над минимума, поради което съдът счита, че административният орган е следвало да изложи мотиви, че именно този срок е най-подходящ за осъществяване на целите на ПАМ, установени в чл. 22 от ЗАНН – да въздейства превантивно и превъзпитаващо на нарушителя. В оспорената ЗППАМ не се съдържат мотиви, обосноваващи определянето на максимален срок на ПАМ. Безспорно е, че според Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на ОСГК на ВС мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В случая това означава, че най-малко в оспорената заповед следва да бъде направена препратка към определена част от актът (актовете), в които са посочени конкретни данни, относно тежестта на извършеното нарушение, които да са основание за налагане на процесната ПАМ за максимално допустимия срок. Следва да се има предвид, че по делото не са представени доказателства жалбоподателят да е извършвал други противообществени прояви. Липсата на мотиви относно продължителността на наложената ПАМ е основание за отмяна на процесната заповед като незаконосъобразна (в този смисъл Решение № 9601/14.07.2020 г. по адм. дело № 4082/2020 г. на ВАС, V отделение).

С оглед изложеното, процесната ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в производството – 10 лв. платена държавна такса и 150 лв. адвокатско възнаграждение, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. О. П. ЗППАМ № 1/05.11.2018 г., издадена от Началника на 05 РУ-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от две години на основание чл. 41, т. 1, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. О. П. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] вх. , ап. 28, сумата от 160 лв. /сто и шестдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: